

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/494/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212982
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912212982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Petra Priehodu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 001 660 73, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 21. 01. 2014 č. k. 12C/192/2012 - 48, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanému z titulu náhrady škody zaplatenia sumy 991,66 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy 198,33 Eur. Majetková škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, konkrétne rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Po vykonanom dokazovaní exekučným spisom 3Er/160/2011 Okresného súdu Rimavská Sobota prvostupňový súd zistil, že dňa 21. 01. 2011 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnej C. N. pre vymoženie 208,48 Eur s príslušenstvom na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Uznesením zo dňa 28. 03. 2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol po preskúmaní exekučného titulu v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku keď zistil, že dojednanie o rozhodcovskej doložke je neprijateľnou podmienkou v rozpore s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanoveniami Smernice 93/13 EHS a uvedeným rozhodcovským rozsudkom bolo oprávnenému priznané aj plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Následne bola exekúcia zastavená. Okresný súd poukázal na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku ku dňu podania žiadosti o udelenie poverenia s tým, že na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti lehota zákonom stanovená nebola, súd bol povinný rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia bez zbytočných prietahov. Keďže bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia bola podaná na súd 21. 01. 2011 a súd rozhodol 28. 03. 2011 súd vyvodil, že tento časový úsek nemožno považovať za zbytočný prietah alebo nečinnosť zo strany exekučného súdu. Pokiaľ sa teda žalobca domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, žalobu považoval za nedôvodnú.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a to v celom rozsahu. V rozsiahlom odvolaní namietal, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, okresný súd rozhodol v jeho

neprítomnosti, hoci neboli pre tento postup splnené zákonné podmienky. On trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré však bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Postupom súdu mu okresný súd odňal možnosť konať pred súdom, neumožnil mu vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, ani k vykonaným dôkazom, čím došlo k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Ďalej odvolateľ uvádza, že vo veci sa neuskutočnilo ústne pojednávanie, hoci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, čím opätovne došlo k porušeniu jeho práva na kontradiktórny súdny proces. Namietal, že žalovaný nereagoval na výzvu súdu predložiť písomné vyjadrenie a preto malo byť rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie, keď skutkovým základom mal byť žalobcom tvrdý skutkový stav. Súd namiesto toho ignorujúci príslušné zákonné ustanovenie § 153b O. s. p. doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého rozsah a obsah si určil sám. K posúdeniu majetkovej škody vytyka súdu ignorovanie všetkých tvrdení žalobcu k majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a titulu výdavkov na administratívne, publikačné, poštové a telekomunikačné výdavky. Rozhodnutie považuje v tejto časti za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. K nemajetkovej ujme vytyka súdu, že nevysvetlil, prečo nekonštatoval porušenie práva napriek tomu, že toto bolo objektívne zistené, pričom pre nesprávny úradný postup nenašiel súd žiadne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Rozhodnutie označil za vnútorne rozporné, keď napriek zisteniu porušenia práva súd toto nekonštatoval a na takejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Domáha sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Preskúmaním veci odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu vysloveným v napadnutom rozsudku, tiež s jeho odôvodnením, ktoré považuje za zrozumiteľné, jasné a presvedčivé. Námietky žalovaného nepovažuje za dôvodné. V súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p. sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozsudku, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

Za nedôvodnú považuje odvolací súd prvú námietku - že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. O námietke zaujatosti v tejto veci rozhodol nadriadený súd tak, že zákonnú sudkyňu A. Z.P. z pojednávania a rozhodovania veci nevylúčil (č. k. 41NcC/5/2012 - 9 zo dňa 10. 10. 2012). Podľa ustálenej súdnej praxe sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej je odporcom súd, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo, nie je dôvodom na jeho vylúčenie (napr. 3NcC/14/2010 - uznesenie NS SR, 6Cdo/201/2013, 3Cdo/202/2013).

Odvolací súd preskúmal všetky ďalšie podstatné odvolacie námietky a aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu. Konštatuje, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a na tieto aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu, súd vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nesplnení predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu považuje v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdý nesprávny úradný postup. Prvostupňový súd jasne a presvedčivo vysvetlil, z akého dôvodu nezistil tvrdé porušenie súdu rozhodnúť vec v zákonnej lehote. V tomto smere odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie prvostupňového súdu, ktoré je vecne správne a zákonné.

K ďalším odvolacím námietkám odvolací súd konštatuje, že je z nich zrejmé, že ide o odvolanie podávané v mnohých veciach a preto mnohé odvolacie námietky vôbec nesúvisia s odôvodnením napadnutého rozsudku. Bezdôvodná je námietka ohľadne tvrdenia, že súd nemohol rozhodnúť bez ústneho pojednania veci, pretože zo spisu je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že súd v dostatočnej lehote určil termín riadneho pojednávania a toto aj vykonal, hoc aj v neprítomnosti účastníkov konania, keď žalobca svoju neprítomnosť neospravedlnil a z vážneho dôvodu nepožiadaval o odročenie pojednávania, žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' dal a súhlas s rozhodnutím v jeho neprítomnosti.

Ďalšia námietka o povinnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie neobstojí, pretože je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že žalovaná sa k žalobnému návrhu vyjadrila a toto bolo včas doručené právnomu zástupcovi žalobcu.

Pokiaľ ide o námietku ohľadne nemajetkovej ujmy a o nedostatkov v odôvodnení rozsudku odvolací súd uvádza, že vzhľadom na zistenie, že zo strany okresného súdu v exekučnom konaní 3Er/160/2011 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, neboli preto naplnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ako sa tejto domáhal žalobca, nebolo preto dôvodné, aby sa súd zaoberal správnosťou, resp. oprávnenosťou či už výšky skutočnej škody alebo tvrdenej nemajetkovej ujmy. Za takéhoto stavu nemožno preto ani konštatovať, že rozhodnutie je v tomto smere nepresvedčivé, či nedostatočne odôvodnené. Preto ani z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

V zmysle uvedeného, ako aj vzhľadom na dôvody, ktoré uviedol v rozhodnutí súd prvého stupňa a ktoré nepovažoval odvolací súd za potrebné vzhľadom na ich presvedčivosť opätovne uvádzať, bol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny a správne odôvodnený podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdený.

Zároveň súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Žalovaná bola úspešnou účastníčkou odvolacieho konania, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila a ani zo spisu nevyplývajú trovy odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.